

ПРЕС КЛИПИНГ

2. децембар 2015.

НАСЛОВИ

НОВОГОДИШЊА СЕЧА Откази почињу тек од јануара;(стр.2)

ПОМОЋ ПРОСВЕТИ Почела исплата 7.000 динара запосленима у школама и вртићима;(стр.3)

Млади на посао чекају у просеку две године;(стр.4)

Синдикат је мало коме помогао, а партије многима;(стр.6)

НОВОГОДИШЊА СЕЧА Откази почињу тек од јануара

С. Л.

Ове недеље требало би коначно да се зна колико ће тачно људи добити отказе у укупно 10.767 државних органа и установа.

Седница владе очекује се ове недеље (Кликни за увећање +)

Извор “Блица” из Владе Србије каже да је за почетак рационализације у јавном сектору коначно све спремно и да се кулминација очекује у јануару, када би требало да буде подељено највише отказа.

Тренутно се чека седница Владе која би требало да буде одржана током недеље и на којој ће министрима бити предочена одлука о максималном броју запослених у јавној управи.

Тада ће се тачно знати колико запослених у односу на 31.

децембар 2014. мора да има сваки државни орган и институција на свим нивоима.

Након што Влада усвоји одлуку о максималном броју запослених, сви органи ће имати рок од 60 дана да број радника сведу на договорено.

ПОМОЋ ПРОСВЕТИ Почела исплата 7.000 динара запосленима у школама и вртићима

Бета, Тањуг

Почела је исплата једнократне помоћи од 7.000 динара запосленима у школама и вртићима, потврђено је данас у синдикалним организацијама, а ту информацију данас је потврдио и министар просвете Срђан Вербић.

Министар просвете, науке и технолошког развоја Срђан Вербић изјавио је данас да је једнократна помоћ просветарима од 7.000 динара исплаћена.

Како је Вербић подсетио уочи почетка јавне расправе о Предлогу стратегије научног и технолошког развоја, та једнократна помоћ требало је да буде исплаћена почетком децембра.

- Последње што знам да је око 1.400 школа добило помоћ, што је око две трећине и тиме смо практично све завршили - рекао је Вербић.

Упитан када ће остатак добити новац, Вербић је одговорио да очекује да је то већ готово и да ће сви добити у току дана.

Влада Србије Челници Уније синдиката просветних радника Србије и Самосталног синдиката предшколског образовања и васпитања казали су за агенцију Бета да је исплата једнократне помоћи почела јуче.

Према њиховим речима, већина запослених добила је новац, али постоје и спорадични проблеми.

Председница Уније синдиката просветних радника Србије Јасна Јанковић рекла је да је упутство о исплати школама прослеђено у недељу увече, али да се поједине школе нису најбоље снашле и разумеле упутство.

- Проблем постоји уколико један наставник не ради само у једној школи. Према упутству помоћ исплаћује матична школа, али постоје школе које се у томе нису снашле - рекла је Јанковић и додала да данас и сутра очекује решење ових проблема.

Председница Самосталног синдиката предшколског образовања и васпитања Љиљана Киковић каже да поједине локалне самоуправе, које су у случају предшколаца задужене за исплату, нису добро обавиле свој посао.

- Договор је да једнократну помоћ добију и они који су запослени на одређено време, изузетак је уколико је неко на радном месту јако кратко, на пример, тек месец дана. Поједине локалне самоуправе то нису уважиле, па спискови нису потпуни - казала је Киковић.

Влада је 19. новембра усвојила закључак да буде исплаћена једнократна помоћ од 7.000 динара запосленима у основним и средњим школама, високошколским установама, предшколским и установама ученичког и студентског стандарда.

Око исплате ове помоћи у Скупштини Србије вођена је оштра дебата, а чак је и премијер Србије Александар Вучић долазио у парламент где је "бранио" предложене измене. Опозиција је тврдила да је сума срамотна и да понижава запослене у просвети.

ПОЛИТИКА ONLINE

<http://www.politika.rs/scc/clanak/344391/Drustvo/Mladi-na-posao-cekaju-u-proseku-dve-godine>

Млади на посао чекају у просеку две године

Према подацима из септембра, стопа незапослености младих у Србији износи 43,1 одсто, што је 5,4 процента мање него у истом месецу прошле године
Аутор: Сандра Гуцијанпонедељак, 30.11.2015. у 11:00

Млади у Србији, без обзира на степен образовања, на посао чекају у просеку две године, ретко се додатно образују током студија, а факултете уписују да би одлагали потрагу за послом након завршене средње школе. Стопа незапослености младих (до 30 година) у Србији веома је висока - 43,1 одсто.

Статистика каже да је тренутно у нашој земљи 186.000 младих који траже посао, а већина од тог броја ишчекује прво запослење. Армија младих с празном радном књижицом годинама уназад броји око 200.000 људи. Најновији подаци Националне службе за запошљавање показују да се ситуација ипак мења набоље: учешће младих на евиденцији НСЗ у септембру смањено је за 5,3 одсто у односу на исти месец прошле године.

„Преброе” дан уз помоћ хобија

Шта раде млади који не раде, било је једно од питања на које су одговарали млади у оквиру фокус групе Тијане Донић Ковачевић, експерта за квалитативна истраживања. Утврђено је да се потребе, жеље и начин провођења времена међу младима који су незапослени не разликују од младих који су запослени. Они се труде да у јутарњим часовима обављају активности које им барем дају привид корисности - онлајн претрага посла, волонтерски или хонорарни рад, бављење спортом... Уз помоћ бројних хобија лакше преброје дан, сликају, певају, свирају, иду на јогу... Половина њих признаје да би радила у иностранству, а своју земљу доживљавају као бирократску, ограничавајућу и хаотичну.

Један од најважнијих узрока незапослености младих јесте неусклађеност образовног система и тржишта рада, посебно кад је реч о високом школству. Према последњим проценама, млади са средњом школом лакше долазе до радног места, што се може тумачити и њиховом флексибилношћу, али и лакој прилагодљивости потребама привреде.

Ово су само неки од података изнетих на недавном скупу у организацији Медија центра на тему „Незапосленост младих - од жеље до каријере, како доћи до посла”. Чуо се и податак да је Србија, уз Румунију и Босну и Херцеговину, једна од три европске земље са највећом стопом незапослености међу високообразованима. Који су разлози за овако високе проценте, ако се изузме лоше стање привреде?

По мишљењу министра просвете др Срђана Вербића, кривац за то су и сами млади, јер управо су они ти који могу највише да ураде када траже посао.

- Нико нема морално право да седи и чека да му држава реши проблем запослења. Тачно је да и држава мора да учини још много тога, на пример да помогне младим предузетницима који желе да покрену или унапреде свој бизнис. Међутим, сваки млади човек мора прво да се запита шта је то што послодавац тражи, шта треба да понуди како би био препознат као озбиљан кандидат приликом конкурисања за посао - сматра Вербић.

Зато је, додаје, неопходно да се укључе и у неформални систем образовања, да студенти користе све прилике за усавршавање, курсеве, семинаре, јер послодавци не вреднују само формалну диплому факултета.

- Европска комисија кроз програм „Гаранција за младе” издваја новац за студентску праксу, што земље у окружењу обилато користе. Ми, нажалост, још немамо форму за ангажовање тих средстава, али се надам да ће тај проблем бити решен у наредних годину дана и да ће млади имати прилику да користе тај новац како би научили оно што нису до тада. Тако ће и послодавци добити новац који сада немају да уложе у праксу - објашњава министар просвете.

Он каже и да не види никакво оправдање за оне који уписују факултете чије хиљаде свршених студената чека посао.

Како је предвиђено и Стратегијом развоја образовања Србије до 2020. године, више неће постојати само категорија буџетских и самофинансирајућих студената, већ се уводи тзв. линеарни модел.

- У новом закону о високом образовању, који је у припреми, постојаће линеарни модел, у којем никоме није гарантовано да ће 100 одсто бити на буџету, него са половином, трећином

или мање од тога, зависно од успеха. За остало ће студент морати да нађе спонзора или ће сам да плати трошкове студија. Још тражимо прави модел - објашњава министар.

Председник Уније послодаваца Србије Небојша Атанацковић указује на још један проблем: „Морамо припремити младе за послове који долазе, јер то нису исти послови у погонима као пре 30 година”.

Рад на црно, а подаци говоре да је чак 85 одсто младих спремно да се запосли без папира, још један је проблем са којим се суочавају они који крену у потрагу за послом.

- Ми смо у Савету за запошљавање Скупштине града Београда увели као новину директну комуникацију са послодавцима, којима смо рекли да морају да пријављују раднике, а планирамо и да појачамо рад инспекцијских служби. Овде, међутим, треба бити опрезан, јер послодавци то могу да доживе као репресију и на крају затворе локале. Чврсто верујем да би сваки послодавац највише волео да може све да плати, да сви буду пријављени и да никога не боли глава - сматра Драгомир Петронијевић, председник овог Савета.

Да позитивних помака ипак има, сведочи и пример Београда. У оквиру програма „БГ праксе”, око 600 студената стиче радно искуство у државним и приватним установама и фирмама.

- Нико не треба да чека државу да му реши проблем запослења, већ мора сам да проучи шта су трендови на тржишту рада - сматра Татјана Видаковић из „Инфостуда”.

Она каже и да искуства ове мреже сајтова на којима млади траже посао, а послодавци раднике, показују да факултет више није једина пропусница за радно место, већ да се цене вештине и знања које премашују формално академско образовање.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/sindikats-je-malo-kome-pomogao-partije-mnogima>

Синдикат је мало коме помогао, а партије МНОГИМА

Подаци показују да данас у Србији има више чланова политичких партија него синдиката. По неким проценама политичке партије имају више од милион чланова, док је

Данас је у Србији више чланова политичких странака него синдиката

синдикатно организовано мање од 750.000 радника. Партијске књижице разних боја сматрају се најбољим начином за долазак до радног места, али и за његово чување. Неповерење према синдикатима, које траје већ годинама, у последње време још је видљивије, како у приватном сектору, тако и у јавном.

Наиме, синдикалне централе данас сигурно чланство имају једино у јавном сектору, док га у приватном има у изузетно малом броју. Потпредседник УГС „Независност” и професор Факултета политичких наука Зоран Стојиљковић сматра да радничка борба често изостаје код приватника, да се многи приватници противе синдикалном организовању, а да, с друге стране, радници на то пристају „јер пред борбом за голу егзистенцију, освајање слободе је у другом плану”.

- Страх од губитка посла, потенцијалне репресије због синдикалног ангажовања јесу, што је свима јасно, далеко веће у приватном сектору него у јавном - сматра професор Стојиљковић. - На ово море незапослености је добра воља што сте неког примили и што му платите 150 или 200 евра, и зато ту нема никакве шансе за синдикално организовање.

Потпредседник Савеза самосталних синдиката Србије Душко Вуковић објашњава да постоји више од сто дискретних пријава против приватних фирми које онемогућују синдикално организовање, а неке од њих су завршиле и на суду.- Новокомпоновани послодавци уцењују запослене који намеравају да се запосле у њиховом предузећу да ће, ако мисле да буду чланови синдиката, изгубити радно место - наводи Вуковић. - То је супротно конвенцијама. Држава која је прихватила ту конвенцију мора да има механизме како да санкционише тог послодавца. Међутим, ми још немамо те механизме правне државе.

За професора Милорада Мијатовића, некадашњег лидера Савеза самосталних синдиката Војводине а сада посланика Социјалдемократске партије у Скупштини Србије, који је, дакле, и сам синдикалну књижицу заменио партијском, више чланова странака него синдиката није специфичност Србије већ земаља у транзицији, једино што код нас транзиција предуго траје.

- За време транзиције радници су изгубили много: фабрике, радна места, улогу коју су некада имали - објашњава Мијатовић, додајући да ће све доћи на своје место и имати моћ када се транзиција заврши и када синдикати, али промењени и другачији, буду на месту које им припада и које морају да нађу. - Синдикати, који су некада били битни за радничка права такође су много изгубили јер је политика постала најважнија ствар па самим тим и средство којим се неки циљ остварује.

Дакле, радници који размишљају рационално пре се одлучују за политичке странке јер су уверени у то да ће тако пре остварити или добити неко своје право него уколико су чланови синдиката. Чак као припадници политичке партије могу имати и утицај на законе и друге акте, и то јесте један од великих разлога што су синдикати изгубили моћ коју су имали.

Љ. Малешевих

Може бити још горе

Професор Дарко Маринковић, добар познавалац индустријских односа, подсећа да ће синдикати, бити у проблему када дође до најављеног смањења запослених у јавном сектору, јер ће их то додатно ослабити и смањити број чланова.- Сада су синдикати углавном ослоњени на јавни сектор и свако његово смањивање додатно ће им умањити број чланова, а тиме ће им бити угрожено и финансирање.

Тек тада ће се суочити са потребном да се мењају и да брзо повлаче потезе које су одавно морали предузети. Поставља се и питање шта ће бити ако једном послодавци одбију да преко обрачунских листа наплаћују синдикалну чланарину, што иначе и не раде у многим државама. На крају крајева, газде и не треба да зна у којем је синдикату радник . На западу радници сами уплаћују чланство синдикату и то мора бити пракса и код нас. Код нас морају своје право место добити и савети запослених - истиче Маринковић.